

АТОМНИК

України

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ
АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

№19 (1221) 17 вересня 2026 року
Заснована 1 грудня 2000 року

МІЖНАРОДНА РОБОТА

Про міжнародний семінар «Розширення
можливостей профспілок для відбудови України»

сторінка 3

НАВЧАННЯ

Молодіжна платформа «Озеро знань» утретє зібрала
активну атомну молодь. Читайте, як драйвово це було

сторінка 3-4

ПІДТРИМКА ЗСУ

Колектив РАЕС передав захисникам обладнання
на більш ніж дев'ять млн грн

сторінка 4

НАВЧАННЯ

Майданчик для розвитку профспілкового лідерства

У вересні на базі РОК «Біле озеро» Рівненської
АЕС відбувся освітній проєкт «Ліга профлідерів:
освіта для сильних», який об'єднав понад
100 членів профспілок Енергоатома.

До повномасштабної війни такі зустрічі відбувалися щорічно. Торік їх було відновлено, а цього року — уперше проведено в такому масштабі. Впродовж чотирьох днів учасники вдосконалювали комунікаційні навички, аналізували сильні й слабкі сторони профспілкової роботи, працювали над підвищенням спроможності ефективно представляти інтереси працівників та шукали шляхи реагування на зміни у трудовій сфері. До освітньої програми увійшли тренінги, форсайт-сесія, круглий стіл та робота в групах. Представники профспілкових організацій також презентували власні проєкти і пропозиції, спрямовані на вдосконалення їхньої діяльності.

Окремий блок присвятили психологічній підтримці працівників. Разом із психологами

учасники обговорили питання адаптації ветеранів у трудових колективах, особливості взаємодії з людьми, які мають бойовий досвід, а також важливість своєчасної підтримки працівників, які переживають емоційне виснаження.

У межах заходу представники керівництва філій АТ «НАЕК «Енергоатом» та Атомпрофспілки відвідали об'єкти соціальної інфраструктури підприємства, зокрема санаторій-профілакторій, спорткомплекс та кінно-спортивну базу. Особливу увагу під час візиту приділили можливостям для відновлення та оздоровлення працівників.

«Ліга профлідерів: освіта для сильних» стала простором, де представники профспілкових організацій могли не лише отримати нові знання, а й обговорити спільні виклики та практичні рішення. Напрацьовані під час зустрічі ідеї, нові інструменти та здобуті знання стануть основою для подальшої роботи профспілкових організацій і допоможуть ефективніше представляти й захищати інтереси працівників.

СхідГЗК — 75!

Династія, народжена шахтою

Доля представників трьох поколінь родини Мастакових нерозривно була пов'язаною зі СхідГЗК. Кожен із спеціалістів — гірник Федір Микитович, його син Гаррі Федорович та онука Світлана Гарривна пройшли на виробництві великий трудовий шлях і заслужено посіли керівні посади на ключових для виробничого комплексу підприємствах.

ЗАМІСТЬ ВЕРШИН — НАДРА

Засновник династії гірник Федір Мастаков обрав свою професію випадково. Він побачив оголошення про вступну кампанію у гірничий технікум і припустив, що майбутній фах буде пов'язаний із романтикою гірських подорожей. Натомість, виявилось, що замість підкорення вершин потрібно спускатися до глибин — але саме в шахтарській справі він і знайшов своє покликання.

До селища, яке тоді мало назву Жовта ріка, молодий спеціаліст приїхав 1937 року — там уже була введена в експлуатацію залізнична шахта «Капітальна». Поселення, до якого Федір Мастаков потрапив за розподілом, стало для нього рідним. Тут він створив родину, тут реалізував себе як професіонал.

Після евакуації під час Другої світової війни сім'я Мастакових повернулася додому. Наприкінці 1940-х у жовтоводському регіоні було розвідане уранове родовище і на «Капітальній», уперше на теренах України, розпочався видобуток уранової руди. Федір Мастаков стояв біля джерел організації цього процесу: був директором шахт, спочатку «Капітальної», потім — «Вільхівської». Був також профспілковим лідером.

ЗАСЛУЖЕНА ШАНА

«Як до керівника, до мого дідуся, Федора Микитовича, ставилися з великою повагою і любов'ю», — згадує Світлана Гарривна, — адже всі знали, що будь-яке питання він вирішуватиме, як то казати, «по совісті». Він жодного разу не дозволив

собі підвищити голос на підлеглих. Натомість, коли роздавав завдання, робив це настільки чітко і зрозуміло, що всі швидко усвідомлювали, що саме треба робити.

А щодо людських характеристик, то дідуся був дійсно непересічною особистістю. Він прожив довге життя — 97 років, мав дуже гострий розум і ясну пам'ять, і йому було що розповісти про минулі часи!

Із робочих моментів він найчастіше згадував про події, пов'язані з початком видобутку урану. Тоді жовтоводським родовищем Лаврентій Берія, куратор радянського атомного проєкту, зацікавився особисто. І мій дідуся разом із головним геологом самі шукали в шахті зразки руди, де жила — уранова смолка глибоко чорного кольору — була б добре помітною, щоб відправити їх до Москви.

Дідуся вирішував величезну кількість завдань, пов'язаних із налагодженням уранового виробництва, і за це за радянських часів отри-

Фото надано пресслужбою СхідГЗК

мав багато нагород, серед яких — орден Леніна, а це — найвища відзнака, яку давали за досягнення в розвитку промисловості. Також дідуся був визнаний повним кавалером почесного нагрудного знака «Шахтарська слава».

ЗА ПРИКЛАДОМ БАТЬКА

Усі три ступені відомчої відзнаки «Шахтарська слава» отримав і син Федора Микитовича, Гаррі Мастаков.

Закінчення на 2-й стор.

У СФЕРІ ВПЛИВУ АТОМПРОФСПІЛКИ
ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІДПРИЄМСТВА
МІНЕНЕРГО УКРАЇНИ,
МІНПРИРОДИ, МІНОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ ТОЩО

РЕЗОНАНС

Призначення Голови Правління АТ «НАЕК «Енергоатом»: профспілка б'є на сполох

Українська енергетика продовжувала триматися завдяки атомній генерації. Тепер під загрозою і це: керівником стратегічно важливого АТ «НАЕК «Енергоатом» планують призначити кандидата, який не має жодного досвіду в галузі та не має персональної ліцензії Держатомрегулювання України на здійснення організаційно-розпорядчих функцій із забезпечення безпеки. Ці вимоги до кандидатів були у червні вилучені Кабміном з переліку обов'язкових. Для чого? І до чого це призведе?

Із відкритим листом, в якому роз'яснюються наслідки такого кроку з вимогами дотримання професійних стандартів в атомній галузі та культури ядерної безпеки Атомпрофспілка звертається до всіх владних структур і міжнародної спільноти.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

Атомпрофспілка щодо неприпустимості призначення на посаду керівника АТ «НАЕК «Енергоатом» особи без досвіду в ядерній галузі та спеціальної кваліфікації в умовах повномасштабної війни

Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України (Атомпрофспілка), яка представляє інтереси багатотисячних трудових колективів атомних електростанцій та підприємств галузі, звертається до керівництва держави та міжнародних партнерів із закликом зупинити рішення, що створюють безпрецедентні ризики для ядерної та радіаційної безпеки України та Європи.

Закінчення на 2-й стор.

РЕЗОНАНС

Призначення Голови Правління АТ «НАЕК «Енергоатом»:

профспілка б'є на сполох

**Закінчення.
Початок на 1-й стор.**

Відбір Голови Правління АТ «НАЕК «Енергоатом» вийшов у фінальну фазу. За наявною інформацією та перебігом конкурсу готується призначення керівника, який не лише не матиме персональної ліцензії Держатомрегулювання України на здійснення організаційно-розпорядчих функцій із забезпечення безпеки, а й узагалі не має досвіду роботи в ядерній галузі.

Вважаємо такий підхід критично небезпечним, технологічно необґрунтованим та неприпустимим під час війни.

ПОЛІТИКА СВІДОМОГО ЗНИЖЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ ВИМОГ

Нормативне підґрунтя для цієї ситуації було закладено наказом Міністерства енергетики України № 296/300 від червня 2026 року. Цим документом із Кваліфікаційних вимог було вилучено обов'язкову умову щодо здійснення Головою Правління компанії-оператора функцій із забезпечення ядерної та радіаційної безпеки на підставі персональної ліцензії Держатомрегулювання.

Як впливає з офіційних роз'яснень та умов конкурсу, оголошеного на офіційному порталі АТ «НАЕК «Енергоатом», вимогу про обов'язковий фаховий досвід у ядерній сфері та наявність відповідної ліцензії регулятора було усунуто з переліку критично необхідних критеріїв до кандидата.

Таким чином, найбільше вітчизняне енергогенеруюче підприємство, яке забезпечує понад 55% електроенергії держави та оперує потенційно небезпечними ядерними об'єктами, планують довірити управлінцю без базової фахової підготовки, знань реакторних технологій та розуміння культури ядерної безпеки.

ІЛЮЗІЯ «РОЗПОДІЛУ ФУНКЦІЙ» ТА РОЗМИВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

У публічних дискусіях та офіційних відповідях Наглядовій ради відсутність ядерного досвіду у керівника компанії намагаються виправдати моделлю розмежування «корпоративного управління» (CEO) та «технічного керівництва ядерною безпекою» (Chief Nuclear Officer — CNO) за прикладом окремих іноземних операторів.

Атомпрофспілка наголошує: в українських реаліях повномасштабної війни ця модель створює небезпечну підміну понять, адже саме Голова Правління ухвалює рішення щодо затвердження ремонтних та інвестиційних програм, закупівлі обладнання, розподілу фінансових ресурсів, комплектування штату АЕС та захисту інфраструктури.

Крім того, саме головний інженер чи керівник з напрямку ядерної безпеки (CNO) є підпорядкованим Голові Правління. Якщо очільник компанії не усвідомлює фізичних та технологічних процесів атомних електростанцій, є прямий ризик скорочення витратів на ремонт, модерні-

зацію чи безпеку заради досягнення суто сухих фінансових показників.

Тож скасування персонального ліцензування керівника створює прецедент, коли особа, яка ухвалює найвищі стратегічні рішення, опиняється поза персональним контролем з боку Державної інспекції ядерного регулювання України.

УРАХУВАННЯ ДОСВІДУ АВАРІЙ ТА ВОЄННИХ ЗАГРОЗ

Україна є єдиною державою у світі, яка експлуатує свої АЕС в умовах постійних ракетних атак, системних пошкоджень енергомережі, загрози блекаутів та окупації Запорізької АЕС.

Світовий досвід подолання наслідків катастроф на Чорнобильській АЕС та АЕС «Фукусіма-Даїчі» беззаперечно довів: найсучасніші технічні системи не здатні компенсувати управлінських помилок та відсутності компетентності у вищого керівництва. В умовах виникнення кризової чи аварійної ситуації керівник компанії повинен діяти негайно, розуміючи технологічні наслідки кожного свого наказу та володіючи фаховою мовою ядерної галузі.

ПОЗИЦІЯ ТРУДОВИХ КОЛЕКТИВІВ

Багатотисячний колектив українських атомників щодня забезпечує енергетичну стійкість України під обстрілами. Впровадження експериментів із призначенням керівників без досвіду в галузі

руйнує базовий принцип ядерної енергетики – культуру безпеки та фахову наступність.

Трудові колективи АЕС повинні мати впевненість, що очільник компанії ухвалює рішення на основі глибоких знань специфіки ядерного виробництва та пріоритету безпеки над комерційним прибутком.

ВИМОГИ АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ:

1. Не допустити призначення на посаду Голови Правління АТ «НАЕК «Енергоатом» особи, яка не має підтвердженого досвіду роботи в ядерній галузі та необхідної фахової кваліфікації.

2. Ініціювати перегляд та скасування змін до Кваліфікаційних вимог (затверджених наказом Міністерства №296/300), які усунули вимогу щодо обов'язкового ліцензування очільника компанії-оператора.

3. Зберегти обов'язкове персональне ліцензування керівника експлуатуючої організації Держатомрегулювання України на здійснення організаційно-розпорядчих функцій щодо забезпечення ядерної та радіаційної безпеки.

4. Забезпечити призначення керівника, який має незаперечний авторитет серед атомників, глибоке розуміння технологічних процесів та здатен гарантувати безпеку ядерних об'єктів України під час війни.

**З повагою,
Президія ЦК Профспілки працівників
атомної енергетики та промисловості України**

СхідЗК — 751

Династія, народжена шахтою

**Закінчення.
Початок на 1-й стор.**

Для нього вибір професії не викликав жодних сумнівів. Юнак багато чув про гірничу справу від батька, вперше побував у шахті ще тоді, коли навчався у 9 класі, і це здалося дуже цікавим! Тож коли із відзнакою закінчив школу, не вагаючись подав документи до Криворізького гірничорудного інституту. Здобувши освіту, Гаррі Федорович у 1961 році почав працювати на кар'єрі бурих залізників. Потім перейшов на шахту «Нова», був заступником начальника дільниці, начальником, заступником головного інженера. Надалі — заступником головного інженера комбінату. З цієї посади спеціаліста перевели директором на шахту у Смоліне, для термінового вирішення тамтешніх проблем.

Якщо в юнацькій роки професія гірняка асоціювалась у Гаррі Федоровича зі словом «цікаво», то з роками на передній план вийшло поняття «відповідально». «Шахта не вибачає вольнощів, — наголошує фахівець, — коли ти спускаєшся глибоко під землю, щоб відібрати у природи її багатства, ти залишаєшся з нею сам на сам, і в цих умовах помилка має надто високу ціну».

Тож обіймаючи на шахтах керівні посади, Гаррі Федорович у роботі з людьми на перше місце ставив нагадування про неухильне дотримання правил безпеки, пильність та обережність.

Окрім виробничих завдань, потрібно було вирішувати і нагальні інфраструктурні питання, зокрема, у Смоліно. Дуже багато сил, часу, здоров'я забрав проєкт із газифікації шахтарського поселення. Аби газопровід був побудований, Гаррі Федорович рік днював і ночував на роботі, рідко бачився з родиною, але все ж таки — відчував надійний тил.

РОБОТА ЗА КОРДОНОМ

Досвід фахівця з видобутку урану потрібний був не лише на СхідЗК — тож у 1971-1978 та 1983-1990 роках Гаррі Федорович працював головним інженером на радянсько-німецькому підприємстві «Вісмут», яке видобувало уранову руду, виготовляло концентрат та надалі передавало його на збагачення до Союзу. Там спеціаліст дуже швидко самостійно вивчив німецьку. За це заслужив повагу закордонних колег. А ще — за те, що не керував віддалено із кабінету, а знав шахту навіть краще, ніж місцеві.

«Видобуток урану в Німеччині відбувався в іншій спосіб, ніж у наших родовищах, тож про пряме копіювання підходів не йшлося, — роз'яснює Гаррі Мастаков. — Загалом, уранова галузь настільки специфічна, що творчий підхід потрібний на кожному із рудників. Навіть за схожих геологічних умов треба шукати рішення, оптимальні для конкретного підприємства».

ДОЛЯ КОМБІНАТУ ТУРБУЄ Й НИНІ

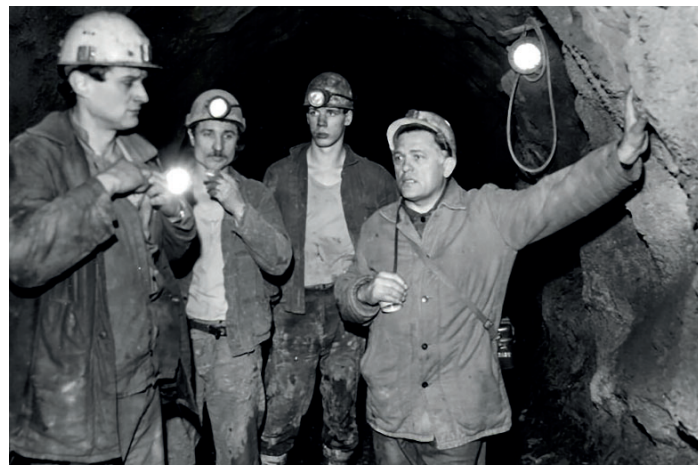
Попри те, що Гаррі Федорович уже давно на заслуженому відпочинку, він продовжує брати близько до серця події на СхідЗК. Він усвідомлює, що проблеми мають комплексний характер. Спад розпочався ще у 1980-х, після Чорнобильської аварії, коли все, що було пов'язане з атомом, почало викликати настороженість. Якщо раніше уранщикам тільки й казали: «Давайте, давайте!», то після катастрофи було згорнуто цілу низку нових перспективних проєктів. Сьогодні, вочевидь, головною загрозою є війна. Але Україна потребує урану як палива для атомних станцій.

Переживає Гаррі Федорович і за долю Смолінської шахти. Він розуміє, що в Україні нема ані досвіду, ані коштів на консервацію уранової шахти.

Продовжуючи тримати руку на пульсі основних подій, пов'язаних з урановою галузю і атомною енергетикою, фахівець порівнює українські проблеми і німецький досвід: Німеччині знадобилися мільярди євро для того, щоб рекультивувати землі, на яких до 1990 року видобували уран.

ПРОДОВЖУЮЧИ ТРАДИЦІЮ РОДИНИ

Із шахти почалося знайомство з гірничою справою і для третьої представниці династії, Світлани Гарривни. Воно відбулося в Німеччині, коли Світлана ще була школяркою, і дітям під час екскурсій показували найцікавіші виробничі моменти. До того ж мати Світлани — геолог. У родині найбільш розмов так чи інакше стосувалися професійних моментів. Тож Світлана пішла навчатися до геологорозвідального інституту. Щоправда, у 1990-ті про обов'язковий розподіл після навчання на підприємства вже не йшлося, і роботи за фахом не було. Тоді молода спеціалістка вирішила опанувати новий для себе напрям, і влаштувалася на СхідЗК до Центральної пилгогазодозиметричної лабораторії. По-перше, у неї все ж таки була ґрунтовна технічна вища освіта; по-друге — в цьому підрозділі приділяли дуже велику увагу навчанню нових кадрів.

«Тоді лабораторію очолював Володимир Петрович Новодранов, який мене дуже багато чого навчав, — згадує Світлана Гарривна. — Тут проводився дуже великий спектр хімічних аналізів для контролю за умовами праці на постійних робочих місцях підприємства, а також за ситуацією у зовнішньому середовищі — а це і ґрунт, і вода, і рослинність, і продукти харчування. Старші колеги ділилися досвідом, до того ж у нас часто проходили курси з підвищення кваліфікації — усе це допомагало набутти професіоналізму».

НА ВІДПОВІДАЛЬНІЙ ПОСАДІ

Розпочавши з посади техніка-дозиметриста, з 2021 року Світлана Мастакова очолила лабораторію. Вона погоджується з тим, що цей підрозділ комбінату відіграє надзвичайно важливу роль, адже саме його висококваліфіковані спеціалісти відповідають за атестацію робочих місць за умовами праці, нагляд за безпекою праці, радіаційний екологічний моніторинг, радіаційний контроль за одноразовими контейнерами з готовою продукцією, яка вирушає на збагачення за кордон.

«Дуже важливо розуміти специфіку уранового виробництва, адже радіацію не побачиш і не відчуєш. Але тоді, коли здійснюється контроль та виявляються заходи щодо захисту, працівники в таких умовах можуть. Свідчення тому — довге життя, яке прожив мій дідуся. Гідно тримаються і батько з матір'ю, яким уже по 87 років. Мені дуже прикро, що вони, пам'ятаючи попередню війну, коли їх дітьми вивозили в евакуацію, мають переживати страхи війни нинішньої. Але всіх нас тримає віра в Перемогу і надія на відновлення і розвиток СхідЗК!»

Любов НАТОЧІЙ

НАВЧАННЯ

The Lake of Knowledges: енергія майбутнього

На базі РОК РАЕС відбулася третя молодіжна платформа The Lake of Knowledges. 130 молодих активістів-атомників з усієї України зібралися, щоб навчатися, спілкуватися, дискутувати та народжувати нові ідеї.

Цей захід проходить у межах програми «Профспілки проти нерівності і за відновлення миру та демократії в Україні», яку реалізує Норвезька конфедерація профспілок (LO) у партнерстві з ГО «Трудові ініціативи» за фінансової підтримки Норвегії.

ЕНЕРГІЯ СПАДКОЄМНОСТІ ТА ВИКЛИКИ ВІЙНИ

Біле озеро зустріло учасників своєю вже традиційно привітною атмосферою. Тут, на тлі природи, розгорнувся справжній інтелектуальний хаб. Цьогорічна платформа пройшла під гаслом «Профспілка починається з тебе», і цей принцип транслювали на заході профспілкові лідери і активісти.

Голова Організації молоді Христина Левченко, звертаючись до присутніх, наголосила на важливості спадковості та підтримки: «Наша організація є однією з найпотужніших не тільки в Україні, а й у Європі. Люди справді хочуть брати з нас приклад. І це не тільки надбання нашої команди, це здобуток попередніх поколінь та керівників, які завжди підтримують наші ідеї».

Заступник генерального директора РАЕС з персоналу Олег Килих говорив про те, як саме молодь може перетворювати власні ідеї на реальні зміни: «Аргументовані пропозиції — це частина лідерства. Найголовніше, коли керівник не каже: «Ми так ніколи не робили», а каже: «Давай спробуємо, візьмемось цим керувати?»

Помічник Голови Атомпрофспілки Павло Олещук додав, що саме зараз, у часи війни, розвиток не можна ставити на паузу: «Ворог намається нав'язати нам думку, ніби щось зараз «не на час». Але все потрібно робити! Зберігати розвиток нашої України, розвивати незалежну державу». Ми хочемо вас мотивувати, і ми ніколи не кажемо «ні» вашим грандіозним задумам».

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ТА «ЖИВА БІБЛІОТЕКА»

Програма заходу була насиченою та інтерактивною. Під час форсайт-сесії молодь зазирнула у 2050 рік: як вплине ШІ на ринок праці? яким буде законодавство через 25 років? як штучний інтелект трансформує захист прав працівників? якою буде зміна поколінь? Відповіді шукали декілька команд і презентували своє бачення.

Особливий інтерес викликав формат world safe, де за кожним столом обговорювали гострі профспілкові питання. Командна робота в

ВОРКШОПИ: ВІД ЄГИПЕТСЬКИХ ПІРАМІД ДО ЦИФРОВОЇ ГІГІЄНИ

Навчальний блок вразив різноманітністю. Юристи з ГО «Трудові ініціативи» Георгій Сандул та Інна Кудінська зуміли неймовірним чином поєднати тему трудового права з історією єгипетських пірамід та мафії, захопивши аудиторію з першої хвилини. Тож надсерйозна юридична тематика сприймалася учасниками легко і захоплено.

Профспілка морського транспорту презентувала у форматі гри власний інноваційний засто-

«Профспілка починається з тебе» — під цим гаслом пройшла цьогорічна динамічна молодіжна платформа

процесі динамічного переходу до кожного наступного питання спонукала швидко та влучно відповідати на складні запитання і залучала кожного до жвавого обговорення і палих дискусій!

А «Жива бібліотека» дала змогу почути відверті історії успіху від досвідчених лідерів — президента УкрЯТ Володимира Холоші, голови ППО РАЕС Івана Мельника, голови ППО Дирекції НАЕК «Енергоатом» Гани Засць та начальника управління кадрів РАЕС Олександра Адамовича.

сунок — так званого кишенькового юриста, який дає можливість кожному співчанину у певних питаннях отримати допомогу в кілька кліків, без нотаріусів! Сухроб Соборов і Ірина Єриненко не просто розповіли, а й залучили учасників до гри, показали на практиці, запропонувавши кожному просто під час заняття протестити, як це працює.

Психолог ПАЕС Олексій Гончаренко розбирав актуальну проблему — залежність від соцмереж та «ідеальних картинок» у стрічці, які роблять

молодь нещасною. У притаманній йому легкій манері він розповів про небезпеки цифрового світу та важливість реального життя. Його лайфхаки про те, як менше скролити стрічку соцмереж і бути щасливим «тут і зараз», стали справжнім відкриттям для багатьох.

А Олександр Бянов дуже артистично та весело провів воркшоп з ораторського мистецтва. Дихання, голос, подача, впевненість — речі, які особливо добре помітні, коли людина виходить говорити перед аудиторією. І Олександр у процесі заняття змусив правильно дихати та красиво говорити і жестикулювати навіть найбільш сором'язливих.

Також цікавими були лекції представників УкрЯТ Оксани Железняк та Івана Чепурка — вони ділилися досвідом своїх успішних кейсів і соціальних ініціатив.

ДИСКУСІЇ З КЕРІВНИЦТВОМ — БЕЗ ПЕРЕПОН

Хоча недовзі після початку open talk на відкритому повітрі мимоволі створилася перепона до діалогу у вигляді дощу. Та ця раптова злива не зіпсувала настрою, учасники перемістилися під навіс і продовжили гостру дискусію про сьогоденні питання і майбутнє галузі під шум дощу. Бо, як зазначив голова ППО РАЕС Іван Мельник: «Молодь генерує позитив і креатив. Тут формується єдина команда Атомпрофспілки, яка розвиватиме «Енергоатом» та всю Україну».

ТЕХНОЛОГІЧНИЙ БРЕЙН-РІНГ ТА БЛАГОДІЙНИЙ РЕКОРД

Цьогорічний інтелектуальний турнір заходу AtomProBattle був цифровим: замість традиційних папірців — спеціальний застосунок у смартфоні, розроблений переможцем Конкурсу проєктів «Голос молодіжного лідера», який відбувався в рамках Весняної школи ОМА, Дмитром Прошиним. Швидкість реакції та знання стали ключем до перемоги.

Проте найбільш емоційним моментом був благодійний аукціон. Під драйвовий супровід Олексія Колесника та завдяки віртуозному модераторству, неймовірній енергії ведучої Юлії Колесник та щедрості учасників було зібрано рекордну суму для ЗСУ!

Закінчення на 4-й стор.

МІЖНАРОДНА РОБОТА

«Розширення можливостей профспілок для відбудови України»

Міжнародний семінар під такою назвою відбувся 3 вересня в Києві. У зустрічі, яка проходила у змішаному очному і онлайн форматі взяли участь керівники Глобального союзу IndustriALL, експерти Міжнародної організації праці та представники тринадцяти українських профспілок, серед тих, що входять до складу міжнародного об'єднання IndustriALL Global Union та IndustriALL-Europe. Захід відбувся за сприяння платформи шведських профспілок Union to Union.

ВЗАЄМОДІЯ СТОРІН

Усі учасники зустрічі спиралися на розуміння того, що майбутній розвиток України буде ефективним тільки у тому разі, якщо він ґрунтуватиметься на демократичних засадах і враховуватиме думку усіх сторін соціального процесу. Аби напрацювати конкретні шляхи для реалізації такого підходу, сторони обмінялися досвідом та поділилися баченням майбутнього.

Перша частина заходу, модерована Кемалем Озканом, заступником Генерального секретаря IndustriALL Global Union, була присвячена

взаємодії працівників, роботодавців та органів влади.

Європейці презентували доповіді, в яких було розкрито тенденції соціального діалогу на глобальному рівні, а також історію, правові засади і механізми реалізації соціального діалогу в Євросоюзі. Ведення соціального діалогу на національному рівні було розглянуто на прикладі Швеції.

Українські профспілковці розповіли закордонним колегам про ситуацію, що склалася в окремих галузях та в країні в цілому в умовах повномасштабної війни росії проти України. Окрім

фіксації нечуваних викликів, з якими стикаються наші працівники, спілчани акцентували увагу на тому, що над створенням механізмів, що забезпечать майбутнє відродження, профспілки мають працювати вже зараз.

СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ

У другій частині, в якій модератором виступив Голова Атомпрофспілки Валерій Матов, увагу було зосереджено на колективних переговорах.

Українські членські організації доповіли про поточний стан справ у нашій країні.

Європейська сторона представила доповідь про колективні переговори як фундаментальний принцип для забезпечення прав працівників і його реалізацію в конвенціях МОП, а також надала аналітику щодо типів, механізмів і технік ведення колективних переговорів в ЄС. Ще одною темою розгляду стала участь працівників у наглядових радах компаній на прикладі Німеччини.

АКТУАЛЬНІ РІШЕННЯ

Практична частина семінару передбачала роботу українських профспілок у групах, де було визначено основні позитивні й негативні моменти, з якими стикається профспілковий рух, та напрацьовано конкретні пропозиції щодо покращення соціального діалогу в Україні на національному і галузевому рівнях. Серед пропозицій:

- активізація роботи Національної тристоронньої соціально-економічної ради;
- осучаснення критеріїв оцінки виконання Генеральної угоди та перетворення обговорення підсумків на публічний проєкт за участю ЗМІ;
- внесення змін до регламенту погодження профспілками нормативно-правових актів зі встановленням більш логічних, достатніх строків на розгляд цих документів;
- створення галузевих соціально-економічних рад (там, де вони ще не створені) при профільних міністерствах.

Підсумовуючи зустріч, наші спілчани подякували міжнародній спільноті за підтримку та висловили надію на подальшу співпрацю, зокрема на проведення наступних зустрічей, під час яких буде розглянуто більше конкретних кейсів та порушено найбільш актуальну для України проблематику.

Про майбутній трудовий потенціал країни потрібно думати вже зараз

НАВЧАННЯ

The Lake of Knowledges: енергія майбутнього

Закінчення.
Початок на 3-й стор.

Серед лотів були розмальовані гізди, картини та особливий трофей — збитий російський дрон. Його забрали з собою профспілкові лідери ПАЕС з обіцянкою: «Ми його відновимо, і він битиме ворога його ж зброєю».

Результат вразив усіх — 150 000 гривень було зібрано на потреби Збройних Сил України! Беззаперечним чемпіоном аукціону став Сергій Снітков, заступник Голови Атомпрофспілки і голова ППО НАЕК «Енергоатом», а фінальний лот — зроблена військовими 3D-модель робота у людський зріст — став спільним надбанням учасників і тепер буде офіційним талісманом «Озера знань».

захоплення історією профспілок і робітничою боротьбою. Всі факти та події крутилися в голові, розповідалися не на загал, а ось семінар на Білому озері став можливістю систематизувати всю цю інформацію і подати молоді. Адже молоді потрібно розвивати не лише знаннями про трудове законодавство, що ми почали робити, а й через демонстрацію зв'язку між історичними подіями та їх передумовами.

Олександр Бянов, ХАЕС:

Ідея викладати ораторське мистецтво народилася поступово — з власного досвіду. Напевно, вперше я задумався про це після виступу на Конкурсі наукових доповідей, коли колега сказав, що я дуже часто говорив «е-е-е-е». Тоді я подумав: а чи можна щось зробити, щоб виступати краще?

Олексій Гончаренко, психолог ПАЕС:

Я багато читаю, люблю паперові книги й часто замовляю їх в інтернеті. Якось у черговому замовленні мені запропонували додатково книжку «Дофамінове покоління». Я саме помітив, що останнім часом зависаю в соцмережах більше, ніж хотілося б, тому подумав: чому б не почитати?

Відкрив її просто переглянувши кілька сторінок — і вже не зміг відкласти. У результаті буквально за п'ять днів прочитав дві книги: «Дофамінове покоління» і «Тривожне покоління». І зрозумів, наскільки це насправді важлива тема.

Мені не хотілося б обмежитися одним тренінгом на Білому озері й на цьому поставити крапку. Думаю, про такі речі потрібно говорити далі. І не тільки з молоддю — це однаково стосується й дорослих. Ми всі сьогодні живемо серед постійного потоку швидких задоволень, сповіщень, стрічок, коротких відео. І часто навіть не помічаємо, як багато чого робимо просто на автоматі.

Для мене важливо показати людям ці механізми й допомогти їм побачити власні звички збоку. Адже багато хто живе на автоматі, постійно шукає швидкий дофамін і навіть не замислюється, що це зрештою означає для нього самого.

Сухроб Собіров, Профспілка працівників морського транспорту:

Ми часто виступаємо перед молоддю як фахівці, які відповідають за молодіжну роботу, і добре розуміємо: просто серйозна лекція може бути їм нецікавою. Тому намагаємося складні теми подавати через гру, живі приклади й реальні ситуації.

Коли нас попросили розповісти молоді Атомпрофспілці про наші судові кейси, ми вирішили зробити це саме в такому форматі. Хотілося, щоб учасники не просто послухали теорію, а й самі пройшли основні етапи судового провадження, побачили, як розвивається ситуація і що можна робити на кожному з цих етапів.

Гра AtomProBattle ще раз показала нам, що такий підхід справді працює. Коли з'являлися питання з нашої тематики, учасники швидко реагували, піднімали руки, долучалися до процесу.

Для нас було важливо дати не просто знання, а якісь практичні навички. У грі ми показали шлях від дій роботодавця до касаційного оскарження. Звичайно, неможливо запам'ятати все, але ключові моменти залишаться. І якщо колись, не дай Бог, виникне подібна ситуація, людина вже знає, на що звернути увагу і як спробувати захистити себе.

Марічка СМЕРЕКА

Більше фото
з The Lake of Knowledges
за посиланням:

Продовжуємо
допомагати
захисникам
України

Обладнання на більш ніж дев'ять мільйонів гривень колектив Рівненської АЕС вчоргове передав захисникам. Більшість допомоги вирушить у ті підрозділи, де несуть службу працівники станції або їхні родичі.

На атомній станції постійно діє безстрокова благодійна акція «Я допомагаю ЗСУ!» У межах цієї ініціативи працівники ПАЕС регулярно донатять власні кошти, а волонтери та активісти підприємства оперативно закуповують спецобладнання, техніку і засоби захисту безпосередньо за запитами військових.

«Сьогодні ми закрили запити від 35 військових підрозділів. Допомога поїде у різні точки фронту. Нам важливо вистояти. Майбутнє країни залежить від зусиль кожного з нас. Тому маємо підтримувати українське військо всіма силами», — наголошує голова ГО «ЕНЕРГІЯ ПЕРЕМОГИ» Іван Кравчук.

«Сьогодні підтримка нашої армії важлива як ніколи. Тільки разом можемо подолати цей важкий шлях до Перемоги. Маємо зробити усе, щоб нашим захисникам було легше, щоб вони відчували наше плече, наш надійний тил», — сказала заступниця голови первинної профспілкової організації ПАЕС Тетяна Васильєва.

Подякував колективу за підтримку війська генеральний директор Рівненської АЕС Віктор Кравець. Він закликав і надалі допомагати захисникам: «Завдяки тій допомозі, яку ми надаємо спільно з АТ «НАЕК «Енергоатом» та профспілками, можемо відкрито дивитися в очі військовим і дякувати їм за захист нашої незалежності. Саме завдяки їм маємо змогу працювати, сплачувати податки, щоб жило наше місто, область, держава. Перед лицем загрози українці завжди об'єднувалися».

І сьогодні ми знову демонструємо цю єдність у протистоянні великій навалі ворога. Вірою, ми подолаємо це зло. Не опускаймо рук, потрібно продовжувати боротьбу, і буде правда на цій землі, щастя, мир і злагода!»

Тетяна КОРОВАЙЧУК

Понад

150 000
гривень

було зібрано активістами
на потреби Збройних
Сил України під час
благодійного аукціону
на «Озері знань»

Захід The Lake of Knowledges укотре довів: коли молоді отримуватимуть простір для творчості та підтримку, вона здатна будувати майбутнє вже сьогодні. Тут народжується велика енергія, яку неможливо зупинити. Профспілка справді починається з кожного з нас. І нас не зупинити!

З ДУШЕЮ І НАСНАГОЮ

Цього разу ми розпитали наших тренерів про створення таких цікавих програм.

Інна Кудінська, ГО «Трудові ініціативи»:

Задум створити лекцію про історію профспілок і боротьбу за трудові права в Україні народився давно. Ми вивчаємо профспілки інших країн, їздимо до них обмінюватися досвідом, слухаємо із захопленням про їхню робітничу боротьбу, а своє минуле в контексті профспілок не знаємо. А воно у нас є — і досить багате. Проте мало літератури про це у загальному доступі, оскільки багато років нам нав'язували, що профспілки і боротьба працівників — це щось неважливе, про що не варто згадувати. До того ж створення окремої презентації мотивувало

Пізніше я почав професійно займатися вокалом і зрозумів, що голос — це не просто звук, а інструмент, яким можна передавати емоції та привертати увагу. Дихання, дикція, інтонація, паузи — усе це однаково важливо і для співака, і для спікера. А під час Конкурсу наукових доповідей я вже на практиці побачив, наскільки вміння презентувати впливає на сприйняття матеріалу. Сильна ідея може залишитися непоміченою, якщо автор не вміє її донести, і навпаки — складну тему можна зробити зрозумілою та цікавою, якщо правильно побудувати виступ. У якийсь момент я зрозумів, що цей досвід можна передавати іншим. Бо переконаний: впевнений публічний виступ — це не якийсь вроджений талант, а навичка, яку можна розвивати. Тому й заохочу викладати ораторське мистецтво — допомагати людям подолати страх і навчитися впевнено говорити про те, що для них важливо.

При цьому я й сам продовжую вчитися. Для мене хороший тренер — це людина, яка не перестає розвиватися сама. Бо неможливо надихати інших рухатися вперед, якщо ти сам зупинився.

АТОМНИК
України

Засновник: Професійна спілка
працівників атомної енергетики
та промисловості України
Видавець: Редакція газети
«Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22,
а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»
Головний редактор: Марічка КОРМУШКІНА
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить 2 рази на місяць
Індекс — 21766
За точність викладених фактів
відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє
позицію авторів публікацій
При передруку посилання на
«Атомник України» обов'язкове

Свідectво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 2000